

er det bedst valgte til at tage Laanet, gaar vi fra mit Partis Side med dertil.

Det fremgaar af Lovforslaget, at der er Tale om at laane 30 Mill. Dollars til Afløsning af et Laan paa 25 Mill. Dollars, et Laan, der imidlertid skal tilbagebetales til Kurs 110, men selv om saa er, bliver der dog et vist Overskud. En ikke ringe Del af dette Overskud er man jo fuldkommen klar over vil gaa med, naar vi skal optage det indenlandske Statslaan, men ikke desto mindre er det vel ikke usandsynligt, at der vil blive et mindre Overskud, og mit Parti ønsker gerne at høre, hvorledes den højtærede Finansminister har tænkt sig at anvende et saadant mindre Overskud. Jeg kunde ønske, at den højtærede Finansminister vilde fremsætte en Udtalelse i Retning af, at et Overskud, der eventuelt vil fremkomme, efter at begge de Laan, hvorefter der forhandles i disse Dage, er bragt til Udførelse, vil blive brugt til ekstraordinært Afdrag paa anden Statsgæld og ikke indgaa i Kassebeholdningen.

Med disse Udtalelser skal jeg altsaa anbefale mit Partis Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte Indkaldelsen af Rigsdagen i Anledning af dette Lovforslag og den Plan, som Regeringen havde haft, og som var tiltraadt af nogle Partier i Rigsdagen, om at muliggøre en Undladelse af Rigsdagens Indkaldelse. Jeg siger udtrykkeligt „muliggøre“ en Undladelse af Rigsdagens Indkaldelse, thi Planen gik som bekendt ikke ud paa, at Rigsdagen ikke skulde indkaldes, men at det skulde overdrages Rigsdagens Valutaudvalg i Forbindelse med Regeringen at overveje, hvorvidt det var nødvendigt at indkalde Rigsdagen, og det vilde have staaet i et enkelt Partis Magt at sige, at det ønskede Sagen forelagt for den samlede Rigsdag. Naa, hele dette Spørgsmaal er jo ganske uden Interesse, for vi ved, at da visse Partier brændte efter at drage Regeringen til Ansvar, at snakke med den, at tale alvorligt med den, var Rigsdagen blevet indkaldt, saa snart man fra Regeringens Side havde talt med Valutaudvalget om dette Lovforslag.

Da Ministeren fremsatte Lovforslaget, gjorde han Rede for den samlede Plan og udviklede, at han havde ment det rigtigt at søge det indenlandske Laan ombyttet med et andet indenlandsk Laan og ikke gaa den Vej, som nogle Steder havde været paa Tale: at tage et udenlandsk Laan ogsaa til Afløsning, helt eller delvis, af det

indenlandske Laan. Jeg tror, det vil være rigtigt, at der her fra Rigsdagens Side — i alt Fald fra mit Partis Side, og jeg tror ogsaa fra andres — gives fuld Tilslutning til Ministerens Opfattelse af, hvad der er rigtigt i Laanepolitikken paa dette Omraade. Vi kan kun billige den Vej, Ministeren i saa Henseende er gaaet. Imidlertid er det jo i Dag kun den ene Halvdel af Planen, nemlig det udenlandske Laan, der er til Behandling. Det er den Adgang til Konvertering, som det forrige Laan, Laanet af 1920, gav, som Ministeren har benyttet nu.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte en Række meget rigtige Betragtninger med Hensyn til, at det er umuligt at afgøre, om det Øjeblik, som er valgt, er det, der giver den bedste Konvertering. Disse Betragtninger er meget rigtige, men de er ogsaa uendelig overflødige, thi Spørgsmaalet er jo ganske simpelt dette: Vil man benytte dette Øjeblik, som giver Sikkerhed for en god Konvertering, eller vil man undlade det paa Spekulation om, at der eventuelt senere vil komme et bedre Tidspunkt? Der er jo ikke Tale om, at man kan vælge sit Tidspunkt, naar som helst man vil. Efter den forrige Lov er det saaledes, at der er visse Tidspunkter, hvor Konverteringen kan ske, og derfor stillede Spørgsmaalet sig saaledes for Ministeren: Er Konverteringsbetingelserne nu ved den første Adgang til at konvertere saa gunstige, at der er Anledning til at tage dem? Jeg tror, man fra alle Sider maa sige, at Ministeren har opnaaet særdeles gunstige Konverteringsbetingelser. Vi har, som nævnt af Ministeren, opnaaet en meget betydelig Kapitalbesparelse. Vi har opnaaet en aarlig Rentenedsættelse, som er meget betydelig, og som vil blive endnu betydeligere, hvis andre Forhold vedrørende Valutaen indtræffer, men den højtærede Finansminister har meget rigtigt sagt, at det, man her bør undersøge, er Forholdet mellem dette Laans og det forrige Laans Rente. Dette Laan er gunstigere end det norske. Vi faar 3 pCt. mere for Laanet, end Norge fik for et Laan for en Maaned siden. Jeg ved ikke, om dette skyldes, at Laanbetingelserne i det hele taget er blevet gunstigere, eller om det skyldes, at vi som Regel faar noget gunstigere Betingelser end Norge. Det har vi tidligere faaet; ogsaa da det sørgelige Laan, som vi nu afløser, blev stiftet, var Betingelserne en lille Smule gunstigere end de Betingelser, Norge opnaaede for et Laan, det den Gang fik.

Jeg tror derfor, man maa sige, det er heldigt, at Ministeren har taget denne